

Jézus jött szembe velük

Szabó Dezső: Az elfelejtett arc c. írásában mondja el, hogy az egyik faluba érkezik egy szakállas fiatalember. Bemegy a boltba, szelíd szeretetére megváltozik a csaló boltos, majd összebékíti a mostohalányt a mostohájával, hatására a gazdaember becsületesen megeteti a napszámosait, a bíró igazságot szolgáltat rokonával szembeni ellenfelének, és mindannyian azt kérdezik, ki volt ő, mert az arca nagyon ismerős valahonnan. Amikor összegyűlik a falu a főtéren, az egyik kisgyerek felkiált, mikor felnéz a keresztre: ő volt az, aki mindenkinek segített a faluban...

A feltámadt Jézust felismerték az üres sírtól a tanítványokhoz tartó asszonyok, mikor szembe jött velük. Minden nap szembe jön velünk Jézus, életünk minden eseményében. Rajtunk múlik, hogy felismerjük-e. Számunkra is elfelejtett arc lesz, ha nem lesz szellemi-lelki látásunk, ha nem fedezzük fel őt az Igében, a rászorulóknak, a csendben, mindennapi életünkben. Jézus Krisztus mindig szembejön velünk.

Sokan próbálják őt letagadni, mint a sírját őrző katonák. Pedig ők álltak legközelebb a sírhoz, mégsem született meg bennük a húsvéti bizonyosság, mert nekik nem az élő Jézus kellett, hanem a halott. Húsvét csodálatos napján kiváltságos helyzetben voltak, ez mégsem tette őket apostolokká, hanem maradtak pénzéhes zsoldosok. A főpapok könnyen megvásárolták a sírt őrző katonák hallgatását, hazudozását. De a valóságot nem tudták megváltoztatni.

Az érzékeny lelkű hívő asszonyok felismerték a feltámadottat. Ugyanez történt a bezárkózva élő tanítványokkal is. Az ő tanúságtételükön keresztül valóság lett, amit kortársaik nem láttak: a meggyőződést, hitet megölni, elnyomni, megsemmisíteni nem lehet. A jóság győz a rossz felett, a sötétség hatalma megsemmisül a világosság győzelmében.

Aki találkozott az élő Krisztussal, mindenki erről az örömhírről számol be. Találkozni pedig mindig lehet vele, mert velünk is szembejön minden nap. Aki felismeri, öröm lesz a szívében.

Vincze József, Pér